

ΠΙΝΑΞ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ.

Δύο εἶδη μετοικεσιῶν διακρίνονται παρ' Ἑλλήσιν, ἡ μὲν ὠνομάζετο ἀποικία, ἡ δὲ, κληρουχία. Αὕτη δὲν ἀνέρχεται ἐπέκεινα τοῦ χρόνου τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Κατὰ τινὰ ὑπόταγην, μᾶλλον, ἢ ἤττον σενὴν, αὐταὶ αἱ ἀποικίαι ἦσαν τρόπον τινὰ φύλακες ἐπίμονοι τῶν τόπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μητρόπολις ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ. Αἱ ἄλλαι ἀπελάμβανον, ἐξ ἐναντίας, παντελῆ ἐλευθερίαν, καὶ ἐσχημάτιζον σχεδὸν τόσον δημοκρατίας, ὅσον καὶ πόλεις. Ἄριθμοῦσι τρεῖς πρώτας μετοικεσίας τῶν Αἰολέων, Ἰώνων, καὶ Δωριέων. Ἡ πρώτη αὐτῶν τῶν μετοικεσιῶν ἔλαβεν ἀρχὴν 60 ἔτη μετὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας, εἰς τὸν 13. αἰῶνα πρὸ τοῦ σωτηρίου ἔτους. Οἱ Αἰολεῖς, διωχθέντες ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, κατέφυγον τότε εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Χερσονήσου, ἡ ὁποία ὠνομάσθη μετὰ ταῦτα μικρὰ Ἀσία. Ἀφ' οὗ διεήλθον τέσσαρες γενεαὶ, καὶ ἡ πολυαυθροπία αὐξήσῃ πολλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ Ἴωνες διέβησαν εἰς τὸ ἴδιον μέρος τῆς Ἀσίας, καὶ ἐσυστήθησαν εἰς αὐτὴν, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν Νηλέα, υἱὸν τοῦ ἐσχάτου βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν Κόδρου. Οἱ Δωριεῖς μετοικίσθησαν εἰς τρεῖς διαφόρους ἐποχάς. Ἡ πρώτη εὑρίσκεται σερωμένη εἰς μίαν γενεάν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας. Ὁ Θῆρας ὠδήγησε τότε μίαν ἀποικίαν εἰς τὴν νῆσον τῆς Καλλίπυρου,

ἦτις ἀπὸ τὸ ὄνομά του ὠνομάσθη Θήρα, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθον οἱ θεμελιώσαντες εἰς τὴν Ἀφρικὴν τὴν Κυρήνην. Ἡ δευτέρα ἐποχὴ εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν Ἰώνων, οἱ ὁποῖοι ὠδηγήθησαν ἀπὸ τὸν Νηλέα. Οἱ Δωριεῖς ἦλθον νὰ κατοικήσωσι τόπον γειτνιαζόμενα εἰς αὐτοὺς τοὺς τελευταίους, κατὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ τελευταία τέλος πάντων πρέπει νὰ τεθῆ εἰς τὸν 1. αἰῶνα πρὸ Χ. Οἱ Ἰπποβοῖται, ἐξουσιάζοντες μεγάλον μέρος τῆς Χαλκίδος, διώρισαν εἰς νομᾶς πολλὰ μέρη τῆς Εὐβοίας, οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς νήσου εὐρέθησαν ἠναγκασμένοι νὰ ὑπάγωσι νὰ καλλιεργῶσιν ἄλλους τόπους, καὶ ἀφ' οὗ μετοικίσθησαν εἰς τὸ ἀνατολικοβόρειον κυρίως τῆς Ἑλλάδος μέρος, ἐξουσίασαν τὴν ξηρὰν ἢ ὁποία ὠνομάσθη ἀπὸ τὴν παλαιάν τους πατρίδα χαλκιδική. Σχεδὸν τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ Κυψελῖδαι ἐβίασαν διὰ τῆς τυραννίας των τοὺς ἄλλους Δωριεῖς νὰ ἀφήσωσι τὴν Πελοπόννησον, καὶ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὸ ἀρκτοδυτικὸν αὐτῆς τῆς χερσοννήσου, εἰς Σικελίαν, καὶ Ἰταλίαν.

Αὐταὶ αἱ διάφοροι μετοικεσίαι δὲν ἦσαν ἀναμφιβόλως συγκεκροτημέναι δι' ὅλου ἀπὸ Αἰολεῖς, Ἰωνας, καὶ Δωριεῖς, ἀλλ' ἦσαν μεμιγμέναι ἀναμεταξύ των, ἡ σμικρότης τῆς μιᾶς ἠνωμένη μὲ τὴν μεγαλειότητα τῆς ἄλλης, ἐποίει μόνον ἓν σῶμα, μάλιστα οἰκειοποιηθέντες τὸ αὐτὸ ἰδίωμα ἀμέσως ἀνακατώθησαν ὁμοῦ, ὡς εἶλαι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι τῆς Σικελίας, καὶ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος εἰς Ἰταλίαν, μεταχειριζόμεναι τὴν Δωρικὴν διάλεκτον, ἐθεωροῦντο, ὡς Δωριεῖς, καὶ οἱ Αἰολεῖς, καὶ Ἰῶνες ἦσαν ἐνσωματωμένοι μὲ αὐτὰς εἰς διαφόρους ἐποχάς. Θέλει παρατηρήσει κανεῖς, ὅτι ὀμιλοῦμεν ἐνταῦθα ὄχι μόνον διὰ τὰς συζαθείσας ἀποικίας πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ νέου Ἀναχάρσιδος, ἀλλ' ἔτι καὶ διὰ τὰς συζαθείσας μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Σκυθίαν. Οὕτω τὸ Θούριον, ἀφ' οὗ ἀποκατέ-

σπασε τὴν Σύβαριν, δὲν εἶναι λόγος πλέον δι' αὐτὴν τὴν τελευ-
 ταίαν. Ἡ Σμύρνη κατ' ἀρχὰς κατοικήθη ἀπὸ τοὺς Αἰολεῖς,
 ἀλλ' ἀφ' οὗ μετ' ὀλίγου ἐπέρασεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἰώνων,
 ἔπρεπε γὰρ τὴν διορίσωμεν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν τῶν τελευταίων.
 Τὸ ἴδιον ἠκολούθησεν, ὡς πρὸς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Κύμην, ἡ ὁ-
 ποία, οὕσα ἀπὸ τὴν ἀποικίαν τῶν Δωριέων, δὲν ἠργοπόρησε
 γὰρ κατασθῆ πόλις Αἰολική. Αἱ ἀποικίαι, ὅσαι κατοίκησαν
 τὰς περισσοτέρας Κυκλάδας, καί τινες ἄλλας νήσους τοῦ Αἰ-
 γαίου πελάγους δὲν ἀνήκουσιν εἰς αὐτὰς τὰς μεγάλας μετα-
 κεσίας, εἶναι τὴν παραγωγὴν Ἰωνικαί, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ἐδιώ-
 ρισαν εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς. Ἡ νῆσος τῆς Κρήτης, κατοικήθη
 ἀπὸ τοὺς Δωριεῖς, καὶ ἡ τῆς Εὐβοίας ἀπὸ τοὺς Αἰολεῖς, καὶ
 Δωριεῖς, πρὸ τῆς πολιορκίας τῆς Τροίας, ἀλλὰ μὴ δυνάμενοι
 γὰρ διορίσωσι τὸν τόπον τους, δὲν ἀναφέρουσι μήτε τὴν μίαν,
 μήτε τὴν ἄλλην. Ἡ Αἰτωλία ἐδέχθη παρομοίως εἰς τὸν κόλπον
 τῆς Αἰολεῖς, οἳ τινες κατοικοῦν τὴν Καλυδῶνα, καὶ Πλευρώ-
 νην· διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν γίνεται κἄμμια ἀνάμνησις τῶν
 οὕτω αὐτῶν πόλεων. Αὐτὰ τὰ παραδείγματα εἶναι ἰκανὰ διὰ
 γὰρ δείξωσιν ὅλην τὴν προσοχὴν, τὴν ὁποίαν ἐβάλομεν εἰς αὐ-
 τὴν τὴν ὀνοματολογίαν. Ἐλαβε διὰ βάσιν πολλὰς ἐξετάσεις,
 καὶ ἀνακρίσεις ἱστορικὰς, εἰς τὰς ὁποίας πολλάκις προέκριναν
 τὴν δόξαν τοῦ Ἐφόρου, ἱστορικοῦ πολλὰ πολυῖστος τοῦ, ὅτι
 ἀνήκει εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν.

Αἱ πρῶται παρήγαγον ἄλλας, καί τινες ἀπὸ αὐτὰς κα-
 τεστάθησαν ἀλληλοδιαδόχως μητροπόλεις. Πολλὰ ἐξήλειψαν,
 ἢ διὰ τῆς δόξης, ἢ διὰ τῆς δυνάμεώς των, τὰς μητροπόλεις
 των. Τοιαῦται ἐστῆθησαν ἡ Κυρήνη, τὸ Βυζάντιον, καὶ τλ. Ἡ
 Μίλητος, μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς παλαιὰς ἀποικίας, ἐξήγαγεν ἀπὸ
 τὸν κόλπον τῆς μέγα ἀπ' αὐτὰς ἀριθμὸν. Ἀριθμοῦνται ἔως 80
 πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν των. Πολλὰ

ἐσυστήθησαν εἰς Σχυθίαν, ἐπὶ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου, ἄλλαι εἰς τὰς ἐσχατίας τοῦ Εὐξείνου πόντου, εἰς Αἴγυπτον καὶ τλ. Οἱ Φωκαεῖς ἔλαβον τὴν δόξαν, ὅτι ἔβαλον τὰ θεμέλια τῆς Μασσαλείας, ἣτις ἐξέτεινε τὰς συστάσεις τῆς ἕως εἰς τοὺς σύλους τοῦ Ἡρακλέους. Ἄν καλὰ καὶ ὁ Εὐσέβιος μᾶς παριστᾷ τινὰς μητέρας ἀποικίας, ἢ δευτέρας μητροπόλεις, ὡς κυρίας τῆς θαλάσσης εἰς τινὰς ἐποχὰς, μὲ ὅλον τοῦτο καμμία δὲν ἐκτάνθη, καθὼς οἱ Φοίνικες· ὁ λόγος εἶναι προφανὴς, καὶ ἄξιος ἀναπολήσεως. Οὗτοι διευθύνοντο εἰς τὰς θαλασσοπορίας τῶν πρὸς τὸν ἀσερισμὸν τῆς Κυνοσούρας (μικρὰ ἄρκτος) ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου πλησιασμοῦ τῆς εἰς τὸν πόλον, οἱ Ἕλλη- νες ἐξ ἐναντίας, θαλασσοποροῦντες, παρετήρουν τὴν Ἐλίκην (μεγάλην ἄρκτον) ἢ ὅποια δὲν ἔχει τὰς αὐτὰς ὠφελείας. Ἴσως καὶ οἱ παλαιοὶ Μασσαλιαῖοι, οἰκειοποιήθησαν τῶν Φοι- νίκων τὴν μέθοδον. Τοῦλάχιστον ὁ Πυθείας συμπατριώτης τῶν φαίνεται, ὅτι τὴν εἶχεν εἰς χρῆσιν εἰς τὰ μακρὰ ταξειδίά του. Ἐπιθυμητὸν ἦτον, ἂν ἐδύνατο κἀνεὶς νὰ διατάξῃ αὐτὴν τὴν ὀνοματολογίαν εἰς σχῆμα δένδρου γενεαλογικοῦ, ἀλλὰ τὰ ἑλ- λιπῆ μέρη εἶναι συχνότατα, καὶ μέγιστα, διὰ νὰ ἀναπλη- ρώσωσιν αὐτὸ τὸ σχέδιον, διὰ τοῦτο ἠκολούθησαν τὴν γεω- γραφικὴν τάξιν, ὅσον ἦτον εἰς πράξιν. Αἱ μητέρες τῶν ἀποι- κιῶν διετάχθησαν σχεδὸν ὅλαι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, καὶ διεκρίθησαν ἀπὸ τὰς ἀκολουθούς διὰ τοῦ σιγείου Δ. Ὅσαι ἐσερέωσαν μεγαλήτερον ἀριθμὸν διὰ τῶν δύο Δπ. Ἄλλαι τε- λευταῖον, ἀποκίαι μεταγενέστεραι, ἢ τρίται εἰς τὴν χρονολογίαν, αἱ ὅποια ὁμοίως ἐχρημάτισαν θεμελιώτριαι, ἐσημειώθησαν δι' ἐνὸς Τ. εἰς αὐτὸν τὸν πίνακα.

ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ ΑΙΟΛΕΩΝ.

Δ.	Αἶγαι		
Δ.	Λάρισα		
Δ.	Τῆμος		
Δ. π.	Κύμη		
Δ.	Πεάνη		
Δ.	Κάλα		
Δ.	Νότιον		
Δ.	Αἰγυρόεσσα		
Δ.	Νέον τεῖχος		
Δ.	Μύρινα		
Δ.	Γρένιον		
Δ. π.	Λέσβος	}	Μιτυλήνη	
			Μέθυμνα
			Ἄρισβη.
			Ἄντισσα
			Ἐρισσός
			Πύρρα		
Δ.	Τένεδος. Νῆσ.		
	Πορδοσελήνη, μία τῶν ἑκατοννήσων		
	Ἄδραμύττιον		
	Θῆβαι		
	Αὔτανδρος		
	Ἄσσον		
	Ἄμαξιτός		
	Νεανδρία		
	Ἐλαία		
	Ἀτάρνη		

Εἰς
τὴν μικρὰν
Ἀσίαν.

"Ανδειρά	}	Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν.		
Χρύσα				
Πέργαμος. Παλαιὰ				
Τευθρακία				
Κεβρῆνη· ἐν ἄλλοις Κέβρην				
Γάργαρα				
Σίγειον				
Κελαιναί				
Σύλλειον				
Καρήνη				
Κισθῆνη				
"Ασυρα· ἐν ἄλλοις "Ασυρα				
Περπερήνη				
Μαγνησία· ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου				
Σίδη, εἰς Παμφυλίαν				
"Αβυδος				
Αἶνος			}	Εἰς Θράκην.
'Αλωπεκόνησός				
Σησός			}	Εἰς Ἰταλίαν.
Σπίνα. Εἰς τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πάδου.				
Δ.π. Κύμαι· εἰς τὸν τόπον τῶν Ὀπίκων				
Παρθενόπη				
Πιθηκούσαι. Ν.				

ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ ΙΩΝΙΚΗ.

Δ.π. Μίλητος	}	Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν.
Δ. Μυοῦς		
Δ. Πριήνη		
Δ. "Εφεσος		

Δ.π. Κολοφών
Δ. Λέβεδος
Δ.π. Τῆος
Δ.π. Κλαζομεναί. Ν.
Δ. Ἐρυθραί
Δ. Σμύρνη
Δ.π. Φώκαια
Δ.π. Σάμος. Ν.
Δ.π. Χίος. Ν.
Μυκάλη
Τραλλεις
Κασύτη
Νεάπολις
Φρυγέλη
Πανορμός
Ποσειδίου
Ἄδυμβρα
Ἰδρηλα
Κοσκίνια
Ἄθωρσία
Βιούλα
Μάσαυρα
Ἀχάρακα
Θεσσαλόκη
Πελώπη
Δασκύλειον
Ἄνδικαίλη
Τέρμερα
Σαμορμία
Παρθενία

Εἰς
τὴν μικρὰν
Ἀσίαν.

Ἑρμεία	}	Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν.
Πτελέον		
Ἡράκλεια τῆς Καρίας		
Μυρλεία τῆς Βιθυνίας		
Κίος τῆς Μυσίας		
Πολίχνη ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας τῆς Ἰῶης εἰς Τροίαν	}	Εἰς Χαλκιδικήν.
Σάνη		
Ἄκανθος	}	Εἰς Θράκην.
Στάγειρα		
Ἄργιλος		
Ἀμφίπολις		
Οἰσύμη		
Γαψηλὸς		
Ἐλεοντὴ		
Ἄβδηρα	}	Νῆσοι τοῦ Αἰ- γαίου πελά- γους.
Πέρινθος		
Δ.π. Θάσος		
Ἴμβρος		
Λήμνος	}	Κυκλάδες.
Σαμοθράκη		
Κεῖος		
Κύθνος		
Σέριφος		
Σίφνος		
Κιμωλία		
Ἴος		
Δ.π. Ἄνδρος		
Γύαρος		
Τήνος		

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

	Σύρος	} Κυκλάδες.
	Δήλος	
	Μύκωνος	
Δ.π.	Πάρος	
	Νάξος	
	Ἄμοργος	
	Φάρος νῆσος τῆς Ἰλλυρίας	
	" Ἀμμων εἰς Λιβύην	

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΜΙΛΗΤΟΥ.

Τ. Κύζικος. Ν. τῆς Προποντίδος.

Ἄρτάκη. Εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον

Προικόννησος. Ν. εἰς τὴν αὐτὴν θάλασσαν.

Μελιτόπολις εἰς Μυσίαν

Πρίαπος

Κολωνία

Πάριον

Παιτὸς

Λάμφακος

Γέργις

Ἄρισβη

Λίμναι

Περκώτη

Ζελεία εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἰῶης

Σκῆψις ἐπὶ τοῦ ὄρους

Ἴασσὸς

Λάτμος

Ἡράκλεια πρὸς Λάτμω

Περὶ τὰ παρά-
λια τοῦ Ἑλλη-
σπόντου

Παρά τὴν Μί-
λητου.

Ίκαρία	}	Σποράδες.		
Λέρος				
Τ. Ἡράκλεια	}	Ἐπὶ τῶν παραλίων τοῦ Εὐξείνου πόντου.		
Χερσόνησος				
Τίος				
Τ. Σινώπη				
Κοτύωρα				
Σήσαμος				
Κρωμνα				
Ἀμισός				
Κερασοῦς				
Τραπεζοῦς				
Φάσις			}	Εἰς Κολχίδα.
Διοσκοριάς				
Ἄνθια	}	Εἰς Θράκην.		
Ἀγχίαλος				
Τ. Ἀπολλωνία ἢ νῦν Σωζώπολις				
Θυνιάς				
Φινόπολις				
Ἀνδριάκη				
Κριθωτὴ				
Πακτύη				
Καρδία				
Δέλτος				
Κρουνοί, ἢ Διονυσιοπολις				
Κάλατις				
Τόμοι				
Ἴσρόπολις				
Τύρας	}	Εἰς Σκυθίαν.		
Ὀλβία				

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΟΣ

Ε.Υ.Ζ. 2005 Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 2006

Νύμφαιον	}	Εἰς Ταυρικὴν Χερσόνησον.
Θεοδοσία		
Παντικαπαία	}	Ἐπὶ τοῦ Κιμ- μερίου Βο- σπόρου δεξιὰ εἰσπλέοντι.
Μυρμηκία		
Φαιναγορία	}	
Ἐρμώνασα		
Κῆποι	}	
Ταναῖς • εἰς Σαρματίαν		
Σαλαμὶν • εἰς Κύπρον	}	
Ναύκρατις • εἰς Αἴγυπτον		
Χέμμισ. Παραλία • ἢ τεῖχος τῶν Μιλησίων εἰς Αἴγυπτον	}	
Ἄμπη • ἐπὶ τοῦ Τίγρητος		
Κλαῦδα • ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου.	}	

ΑΠΟΙΚΙΑΙ ΤΗΣ ΦΩΚΙΑΙΑΣ.

Μόνοικος	}	Παρά τοῖς Κέλτοῖς.
Νίκαια		
Ἄντιπολις		
Λερίνα. Ν.		
Ἴερά		
Ὀλβία		
Ταυρόεις.		
Κιθαρίςη		
Τ. Μασσαλεία		
Ῥοδανουσία		
Ἄγαθη	}	Εἰς Ἰβηρίαν.
Ῥόδη		
Ἐμπόριον		
Ἡμεροσκόπιον	}	

Ἡράκλεια	}	Εἰς Ἴβηριαν.
Μακινάκη		
Ἐλέα· εἰς Λευκανίαν	}	Εἰς Ἰταλίαν.
Λαγαρία· εἰς τὴν μεγάλην Ἑλλάδα		
Ἀλαλία· εἰς Κύρνον, ἢ Κόρσικα		

ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ ΔΩΡΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ ΕΠΟΧΗ.

Δ.π. Θήρα	}	Ν. τῆς Ἀσίας.
Ἀνάφη		
Τ. Κυρήνη	}	Εἰς Λιβύην.
Ἀπολλωνία		
Βάρκη		
Τεύχειρα		
Ναύσαθμος		
Ζεφύριου		
Ἐσπερίς		

ΔΕΤΕΡΑ ΕΠΟΧΗ.

Δ. Ἀλικαρνασσὸς	}	Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν.	
Δ.π. Κνίδος			
Δ. Λίνδος			
Δ. Κάμειρος			Εἰς Ῥόδον
Δ.π. Ἰάλυσσος			
Δ. Κῶς· μία τῶν Σποράδων			
Ἠθάσος			
Μύνδος			

	Τρόπιον	} Εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν.
	Μύλασα	
	Συναγήλη	
	Λιμύρα	
	Φασηλὶς	
	Τέρμησος τῆς Πισιδείας	
	Ἡράκλεια	
	Ἄσπενδος εἰς Παμφυλίαν	} Εἰς Κιλικίαν.
Τ.	Ταρσός	
	Λύονησσα	
	Μαλλός	
	Ἀγχιάλη	
	Σόλοι	} Σποράδες.
	Πάτμος	
	Κάλυμνος	
	Νίσυρος	
	Καρυάνδη. Ν. τῆς Καρίας	
	Κάρπαθος εἰς τὸ ἴδιον πέλαγος	

ΤΡΙΤΗ ΕΠΟΧΗ.

	Αἴνυιον	} Εἰς Μακεδο- νίαν.
Δ.	Πύδνα	
	Μεθώνη	
	Θέρμη	
	Ποτίδαια	} Εἰς τὴν Χαλ- κιδικήν.
Δ. π.	Μένδη	
	Σκιώνη	
	Παλλήνη	
	Αἶγαι	

	"Αμφυτις	}	Εἰς τὴν Χαλ- κιδικὴν.
Δ. π.	"Ολυθος		
	Τορώνη		
	Σερμυλεία		
Δ.	Χαλκίς		
	Σπάρτωλος		
	'Ολόφυξις		
	Κλεωναί		
	Θύσσα		
	'Απολλωνία		
	Δίου		
	'Ακρόαθως		
	'Εχύμια		
	Μαρώνεια		
	Σηλυμβρία		
Δ.π.	Βυσάνθη		
	Μεσημβρία' πλησίον τοῦ αἵμου		
	Ναύλοχος	}	Εἰς Βιθυνίαν.
	Χαλκηδών		
	'Ασκάος	}	Ν. τοῦ Αἰγαίου πελάγους.
	'Ροίτειον		
	Σκύρος		
	Πεπάρηθος	}	Ν. τῆς 'Ιλλυρίας.
	'Ασυπαλαία		
Δ.π.	"Ισσα	}	Εἰς 'Ιλλυρίαν.
	Τραγούριον		
	Κόρκυρα μέλαινα		
Τ.	'Επίδαμνος	}	Εἰς 'Ιλλυρίαν.
	'Απολλωνία		
	Λίσσα		

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ. Τ.Κ.Τ.Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

'Ακρόλισσος	}	Εἰς Ἰλλυρίαυ.		
'Ωρικὸς				
'Αμβρακία, παρὰ τοῖς Μολοσσοῖς				
'Ανακτόριον	}	Εἰς Ἀκαρνανίαυ.		
Μολυκρία				
"Αργὸς Ἀμφιλοχεκὸν				
Δ.π. Κέρκυρα				
Κεφαλληνία				
'Ιθάκη			}	Εἰς τὸ Ἴωνι- κὸν πέλαγος.
Λευκάς				
Ζάκυνθος				
'Εχινάδες				
Κύθηρα				
Μῆλος • μία τῶν Κυκλάδων				
Δ. Ζάγκλη	}	Εἰς Σικελίαυ.		
Δ. Κατάνη				
Δ. Λεόντιον				
Δ.π. Συρακοῦσαι				
Δ. Γέλα				
Δ.π. Νάξος				
Δ. Μέγαρα				
Δ. Θάψα				
Δ. Ἴμέρα				
"Ακραί				
Ταυρομένιον				
Μοτύη				
Καμαρίνα				
"Ιβλα				
'Ακράγας				
Κάμικος				

